

کارگران آب منطقه‌ای آذربایجان غربی ۶ماه مزد معوقه دارند

۷۵کارگر پیمانکاری واحد گشت و یازرسی از منابع آب شرکت آب منطقه‌ای استان آذربایجان غربی، با گلایه‌از وضعیت دشوار معیشتی و عدم پرداخت حقوق، خواستار مداخله فوری مسئولان استانی برای وصول مطالبات خود شدند.

یکی از کارگران این مجموعه در گفت‌وگو با ایلنا اظهار داشت:از اول اسفند ۱۴۰۴ پرداخت مطالبات مابا تأخیر مواجه شده‌است. در طول این ۷ ماهه، کارگران تنها دو ماه حقوق دریافت کرده‌اند و آخرین حقوقی که به حساب کارگران واریز شده، مربوط به ماه مرداد است.

این کارگر با اشاره به علت اصلی بروز این مشکل، تغییر مکرر شرکت‌های تأمین نیروی انسانی را عامل اصلی دانست و گفت: تغییرات پیاپی پیمانکاران باعث شده که نه آب منطقه‌ای و نه شرکت‌های جدید، مسئولیت پرداخت حقوق‌های معوقه‌از دوران پیمانکاران قبلی را نپذیرند. برای نمونه، از اول دی ماه ۱۴۰۴ که پیمانکار تغییر کرد، ما دو ماه (دی و بهمن) بدون حقوق و بیمه بیکار بودیم. سپس از اسفند ۱۴۰۴ تا مرداد ۱۴۰۵، تحت مسئولیت شرکت «صدرا آب نیرو» فعالیت داشتیم که در این مدت ۵ ماهه، تنها حقوق ماه اردیبهشت پرداخت شد. اکنون نیز با تغییر پیمانکار به شرکت «فراز آب» از مرداد۱۴۰۵، این شرکت نیز تنها حقوق ماه مرداد را پرداخت کرده‌در برابر مطالبات ما از دوران قبلی مسئولیتی نمی‌پذیرد. وی تأکید کرد:مسئولان آب منطقه‌ای موظف بودند پیش‌از خروج هر پیمانکار، باز تسویه مطالبات کارگران اطمینان حاصل کنند اما اکنون با خروج پیمانکاران قبلی، دست کارگران برای وصول مطالباتشان به جایی بند نیست.

این کارگر با انتقاد از نحوه مدیریت بودجه گفت: بخش بزرگی از بودجه آب منطقه‌ای آذربایجان غربی متعلق به دستمزد کارگران است اما ماهوار برای دریافت حقوق خود با مشکل مواجه هستیم. چرا کارگران واحد گشت و یازرسی که وظیفه حیاتی حفاظت از منابع آب را بر عهده دارند، در اولویت پرداخت هافزار ندارند؟

وی افزود: کارگران این واحد، در تمامی فصول سال و بدون وقفه برای جلوگیری از هدررفت آب‌های سطحی وزیر زمین‌ی فعالیت می‌کنند اما ماهوار به یادغذیه‌های جدی در زمینه امنیت شغلی، بیمه و پرداخت حقوق دست‌نچینجهرمی می‌کنند. علاوه براین، با توجه به تورم و افزایش قیمت اقلام مصرفی، مبالغ دریافتی که حتی بدون محاسبه اضافه کاری و مزایا است، بسیار ناچیز بوده و با تأخیرهای چندماهه، توان پاسخگویی به نیازهای اولیه خانواده‌ها را ندارد.

این کارگر از عدم ثبت اطلاعات کارگران این مجموعه در سامانه «سایر» متعلق به سازمان امور استخدای گلایه کرد و گفت: با وجود اینکه سال‌هاست به صورت حجمی و تحت مسئولیت شرکت‌های مختلف فعالیت می‌کنیم اما هنوز اسامی مادر سامانه ثبت نشده‌است.

■ ■ ■

هزاران کارگر خواستار ترمیم مزد برای نیمه دوم سال شدند

بیش از ۷ هزار نفر از کارگران کشور با امضای کارزاری با عنوان «افزایش حقوق کارگران»، خواستار افزایش دستمزد‌ها در نیمه دوم سال متناسب با نرخ تورم و رشد قیمت کالاها و اقلام مصرفی خانوارها شدند. به گزارش ایلنا، در متن این کارزار آمده‌است که با توجه به تورم بالا و افزایش چندبرابری قیمت کالاهای مصرفی، مقرر شده بود حقوق کارگران در نیمه دوم سال با در نظر گرفتن تغییرات قیمت‌ها افزایش یابد. امضاکنندگان خواستار پیگیری جدی این موضوع از سوی تمامی مقامات و مراجع مرتبط شده‌اند. در این کارزار آمده است: براساس محاسبات مستقل، هزینه ماهانه سبد معیشت یک خانواده چهارنفره در شهرهای بزرگی مانند تهران به حدود ۹۰ میلیون تومان رسیده؛ رقمی که در مقایسه با حداقل دریافتی ۲۵ میلیون و ۹۰۰ هزار تومانی کارگران دارای دوفرزند (با احتساب کلیه مزایا)، شکاف عمیق میان دستمزد‌ها و هزینه‌های واقعی زندگی را نشان می‌دهد.

■ ■ ■

شرایط دریافت وام ۱۲۰ میلیون تومانی بازنشستگان تأمین اجتماعی اعلام شد

پرداخت وام فوری ۱۲۰ میلیون تومانی ویژه بازنشستگان و مستمری‌بگیران تأمین اجتماعی آغاز شد. به گزارش تسنیم، براساس دستورالعمل اعلامی، این تسهیلات بدون نیاز به ارائه چک یا ضامن یا بازپرداخت یک‌ساله است و اعتبار آن در کمتر از یک‌روز کاری پرداخت می‌شود. فرآیند ثبت درخواست و ارائه مدارک به‌صورت غیر حضوری انجام شده و متقاضیان برای ثبت درخواست نیازی به مراجعه به بانک ندارند.

■ ■ ■

یک کارگر مقنی در روستای عارفی احمدآباد مشهد، حین کار بر اثر سقوط در چاه خود را از دست داد. به گزارش ایلنا، در پی این حادثه، امدادگران باافاصله در محل حادثه حاضر شده و اقدامات لازم را برای انتقال متوفی به بیرون از چاه انجام دادند.

■ ■ ■

مرگ دلخراش یک کارگر در کارخانه سوسیس و کالباس

یک منبع کارگری از مرگ دلخراش یک کارگر کارخانه سوسیس کالباس واقع در شهرک صنعتی توس خراسان رضوی به علت گیر کردن در دستگاه میکسر خبر داد. به گزارش ایلنا، علت این حادثه به‌طور دقیق مشخص نیست اما همکاران این کارگر ۲۲ساله، می‌گویند او در حال نظافت داخل دستگاه میکسر بوده که ناگهان دست‌وی در دستگاه گیر می‌کند و بافتادن داخل دستگاه به طرز دلخراشی جان می‌بازد. به گفته کارگران، با حضور امدادگران جسم بی‌جان این کارگر از داخل دستگاه جداسازی شده و به ماموران تحویل داده شد.

جمعه (۲۴ مهرماه) در تقویم ایران به عنوان روز پرستار نامگذاری شده است. به گفته یکی از فعالان صنفی این حوزه، هر سال در این روز، مسئولان سراغ پرستاران می‌آیند با وعده‌های شیرین و البته توخالی، از تعابیری چون فرشته و قهرمان و... در بیان پرستاران استفاده می‌کنند اما به‌رغم هزاران وعده تکراری در این سال‌ها، مشکلات پرستاران کم نشده که هیچ، هر سال اوضاع بدتر هم شده است.

«محمد شریفی مقدم» دبیرکل خانه پرستار در این باره به ایلنا گفت: مشکلات جامعه پرستاری کاملاً واضح و بارها درباره آنها صحبت شده است. سال‌ها درباره تعرفه‌گذاری، حقوق پایین، شرایط نامناسب کاری و وعده‌هایی که مسئولان در مقاطع مختلف، به‌ویژه در مناسبت‌هایی مانند روز پرستار، مطرح کرده‌اند، صحبت کرده‌ایم. بارها گفته شده که پرستاران در دوران کرونا چه کردند، قهرمان هستند، فرشته‌اند و از این دست تعابیر اما واقعیت این است که جامعه پرستاری امروز نسبت به مسئولان حوزه سلامت تقریباً به‌طور کامل بی‌اعتماد شده است.

وی ادامه داد: پرستاران تقریباً هر مسیری را که از نظر قانونی و صنفی امکان‌پذیر بوده، طی کرده‌اند. مکاتبات، مذاکره، تجمع، اعتراض و حتی دو سال پیش شاهد یکی از بی‌سابقه‌ترین اعتصاب‌های پرستاری بودیم. از طرف دیگر، مثلاً قانون تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری را از مجلس پیگیری کرده‌اند. به‌عبارت دیگر، هر کاری که تصور کنید جامعه پرستاری باید انجام می‌داده، انجام داده است.

بی‌اعتمادی کامل به مسئولان

شریفی مقدم ادامه داد: با این‌حال، نسنخه‌ای که وزارت بهداشت طی این سال‌ها برای پرستاران پیچیده، عمدتاً مجموعه‌ای از وعده‌های تکراری، کلیشه‌ای و بی‌اساس بوده که نتیجه ملموسی برای پرستاران نداشته است. حاصل این وضعیت این است که امروز پرستاران از پایین‌ترین حقوق‌ها در میان کارکنان دولت برخوردارند. البته ممکن است گفته شود حقوق معلمان و پرستاران تقریباً مشابه است اما تفاوت اصلی در شرایط کاری است. ساعت کار و نوع فعالیت پرستار با معلم قابل مقایسه نیست. پرستار شب و روز، در شیفت‌های مختلف و در شرایط بسیار سخت کار می‌کند.

دبیرکل خانه پرستار افزود: از سوی دیگر، اختلاف در پرداخت‌ها، امروز ابعاد بسیار گسترده‌تری پیدا کرده. زمانی صحبت از این بود که یک پرستار چند میلیون تومان در یافت می‌کند و گروه‌های دیگری چند ده میلیون یا حتی چند صد میلیون تومان امروز در مواردی صحبت از پرداخت‌های میلیاردی است. مجموعه این شرایط باعث شده جامعه پرستاری به این نتیجه برسد که ظاهراً دیگر راه‌اصلاحی در درون این ساختار وجود ندارد و مسیری که عملاً پیش روی آنها قرار گرفته، خروج از حرفه است.

وقتی خانه‌نشینی مقرون به‌صرفه‌تر است

شریفی مقدم گفت: خروج از حرفه پرستاری، اشکال مختلفی دارد. گروهی مهاجرت می‌کنند که به دلیل شرایط فعلی کشور، روند آن نسبت به گذشته با دشواری‌های بیشتری مواجه شده است. شکل دیگر، تغییر شغل و ترک حرفه‌است. ما پرستارانی داریم که بعد از ۲۰ سال کار، حرفه خود را ترک می‌کنند. وی ادامه داد: مساله‌ای که کمتر به آن توجه شده، این است که بسیاری از پرستاران از اطراف تهران برای کار می‌آیند. پرستاری که باید ساعت هفت صبح سر کار باشد، ممکن است مجبور شود ساعت پنج صبح از خواب بیدار شود تا خودش را به محل کار برساند. هزینه رفت‌وآمد، خستگی، شرایط کاری و مسائل مربوط به امنیت و زندگی شخصی، همه اینها در کنار هم باعث شده برخی پرستاران به این نتیجه برسند که حتی خانه‌نشینی برایشان مقرون به‌صرفه‌تر است.

به گفته وی، موضوع مهم این است که دیگر مساله اصلی، صرفاً خود پرستاران نیستند بلکه مردم هستند. مردم به پرستاری نیاز دارند. اگر پرستار از بیمارستان خارج شود، مردم آسیب می‌بینند. پرستاری، مشکل نظام سلامت نیست بلکه بخشی از راه‌حل است. نظام سلامت بدون پرستاری عملاً فرو می‌پاشد و امروز که پرستاری در بحران قرار دارد، در نهایت این مردم هستند که آسیب می‌بینند.

بن‌بست اصلاحات به واسطه تعارض منافع

شریفی مقدم بیان کرد: برای برون‌رفت از این وضعیت، باید نظام حکمرانی سلامت تغییر کند. البته با این میزان تعارض منافع و با شرایطی که یک گروه خاص، بخش‌های مختلف نظام سلامت را در اختیار دارد، نمی‌توان انتظار اصلاح

۲۴ مهرماه امسال هم پرستاران تنها تعریف و تمجیدهای بی حاصل خواهند شنید!

خسته از وعده‌ها و ناامید از تجمع و مطالبه‌گری!

جدی داشت. وی گفت: بارها درباره اختلاف پرداخت‌ها صحبت می‌کردیم که به پرداخت‌های میلیاردی هم رسیده است. البته می‌گویند که در صد بسیار کمی چنین مبالغی دریافت می‌کنند اما مساله این است فردی که خودش درآمد بسیار بالایی دارد و هم‌زمان مسئولیت مدیریتی هم بر عهده دارد، طبیعتاً شرایط فردی را که با درآمد ۲۰ یا ۲۵ میلیون تومان و با حجم بالای کار زندگی می‌کند، از همان زاویه درک نمی‌کند.

وقتی ما در داخل درباره تعارض منافع صحبت می‌کنیم، گاهی گفته می‌شود این موضوع را مطرح نکنید یا گروه‌های مختلف نسبت به آن حساس می‌شوند اما خود وزارت بهداشت در یک سند رسمی که به سازمان جهانی بهداشت ارائه کرده، این مساله را به رسمیت شناخته است.

وی افزود: لذا دیگر نمی‌توان گفت مسئولان از مشکلات پرستاری اطلاع ندارند. شاید سال‌ها تصور می‌کردیم مشکلات را نمی‌دانند اما وقتی خود وزارت بهداشت در یک سند رسمی بین‌المللی مشکلات را ذکر می‌کند، مشخص می‌شود که مساله، شناخت مشکل نیست بلکه نبود عزم و اراده کافی برای اصلاح آن است.

تازمانی که واقعیت‌ها و تبعیض‌ها پذیرفته نشود و اصلاحات ساختاری صورت نگیرد، مهاجرت، ترک شغل، خانه‌نشینی و بی‌انگیزگی پرستاران ادامه خواهد داشت

دبیرکل خانه پرستار گفت: در یک تیم درمانی مثل اتاق عمل، ممکن است هفت یا هشت نفر حضور داشته باشند که بخش قابل توجهی از آنها نیروهای پرستاری، بیپوشی و اتاق عمل هستند. همه این افراد یک کار تیمی انجام می‌دهند اما در پایان، اختلاف بسیار زیادی میان دریافتی آنها وجود دارد.

وزارت بهداشت از مشکلات خبر دارد و تأکید کرد: البته وزارت بهداشت از مشکلات اطلاع دارد. اخیراً سندی دیدیم که وزارت بهداشت به سازمان جهانی بهداشت ارائه کرده و در آن، در قالب اولویت‌های سال‌های ۲۰۲۶ تا ۲۰۳۰، به‌صراحت درباره مشکلات پرستاری صحبت و بهبود شرایط کاری پرستاران به‌عنوان یک اولویت مطرح شده است. درباره ساعت کاری انعطاف‌پذیر صحبت شده، درباره پرداخت مناسب صحبت شده که معنایش این است که شرایط پرداخت فعلی مناسب نیست، افزایش مهاجرت پرستاران به‌عنوان یک مشکل مورد اشاره قرار گرفته و بر کمبود شدید نیروی انسانی در پرستاری تأکید شده است.

شریفی مقدم ادامه داد: حتی در آن سند درباره کشورهایی که نیروی پرستاری خود را از دست می‌دهند و پرستاران‌شان مهاجرت می‌کنند هم صحبت شده و پیشنهادهایی برای جبران هزینه تربیت این نیروها از طریق کشور مقصد مهاجرت مطرح شده؛ یعنی خودشان پذیرفته‌اند که مهاجرت پرستاران یک مساله جدی است. در همان سند، افزایش استقلال حرفه‌ای پرستاران و توانمندسازی آنها برای حضور در پست‌های مدیریتی هم جزو اولویت‌ها قرار گرفته و درباره تعارض منافع نیز صحبت

بارها گفته شده که پرستاران در دوران کرونا چه کردند، قهرمان هستند، فرشته‌اند و از این دست تعابیر اما واقعیت این است که جامعه پرستاری امروز نسبت به مسئولان حوزه سلامت تقریباً به‌طور کامل بی‌اعتماد شده است

وی ادامه داد: خب اینجا یک سؤال مطرح می‌شود: اگر مسئولان وزارت بهداشت خودشان مشکلات را می‌دانند، چرا برای حل آنها اقدام مؤثر نمی‌کنند؟ چرا سال‌هاست این مشکلات باقی مانده؟ چرا امروز پرستاری یکی از پایین‌ترین سطوح پرداختی را در میان کارکنان دولت دارد؟ چرا تعرفه پرستاری به شکل مطلوب و کامل اجرا نشده؟ چرا اضافه کاری اجباری وجود دارد؟ چرا پرستاران به نقطه‌ای رسیده‌اند که یکی از مهم‌ترین گزینه‌های پیش روی خود را خروج از حرفه می‌دانند؟ به نظر من، مساله اصلی، نوع حکمرانی در نظام سلامت است.

شریفی مقدم گفت: در همان سند وزارت بهداشت درباره استقلال حرفه‌ای، تعارض منافع، نقش پرستاران در مدیریت و حتی حضور آنها در پست‌های مدیریتی صحبت شده اما سؤال این است که این اصول در تصمیم‌گیری‌های واقعی نظام سلامت کجا اجرا شده‌اند؟

وی ادامه داد: ما یک معاونت پرستاری داریم اما این معاونت استقلال کافی ندارد. حتی استقلال حرفه‌ای پرستاری در ساختار نظام سلامت هم با مشکلات جدی مواجه است. بنابراین بین آنچه

روی کاغذ نوشته می‌شود و آنچه در میدان اتفاق می‌افتد، شکاف بزرگی وجود دارد.

شفافیت و پاسخگویی؛ حلقه مفقوده نظام سلامت

دبیرکل خانه پرستار در ادامه تأکید کرد: امروز دیگر بحث فقط جامعه پرستاری نیست و موضوع، مطالبه مردم است. وقتی بیمارستان از پرستار خالی شود، مردم دیگر خدمات پرستاری مناسب دریافت نمی‌کنند و این می‌تواند خسارت‌های جبران‌ناپذیری به دنبال داشته باشد. شریفی مقدم تأکید کرد: بنابراین این اهداف نباید صرفاً در قالب شعار، بیانیه و سند باقی بماند. باید از مرحله شعار و بیانیه وارد بوده‌جه، قانون، ساختار مدیریتی و زندگی واقعی پرستاران شود. پرستاران به دلیل همین شرایط مهاجرت می‌کنند یا از حرفه خارج می‌شوند. اگر بخواهم جمع‌بندی کنم، راه‌حل اصلی را باید در اصلاح حکمرانی جست‌وجو کرد: حکمرانی مبتنی بر شفافیت، پاسخگویی، حسابدهی و عدالت. شفافیت یعنی مشخص باشد منابع وزارت بهداشت از کجا می‌آید و چگونه هزینه می‌شود. باید مشخص باشد چه کسانی تصمیم گرفته‌اند که وضعیت نیروی پرستاری به اینجا برسد. وقتی دانشگاه‌های بزرگ کشور برای جذب پرستار اعلام نیاز می‌کنند اما هر زمان تعداد زیادی پرستار فارغ‌التحصیل بیکار داریم، باید مشخص باشد این سیاست‌ها چگونه شکل گرفته‌اند و چه کسانی مسئول آنها بوده‌اند.

وی افزود: بعد از شفافیت، پاسخگویی مطرح است. کسانی که سیاست‌گذاری کرده‌اند و تصمیم گرفته‌اند، باید پاسخگو باشند چون مردم در نهایت از پیامد این تصمیم‌ها آسیب می‌بینند. شریفی مقدم ادامه داد: موضوع دیگر منابع مالی وزارت بهداشت است. وزارت بهداشت منابع مختلفی دارد؛ از بودجه عمومی گرفته تا منابع حاصل از هدفمندی یارانه‌ها، مالیات بر ارزش افزوده، منابع بیمه‌ها، بیمه شخص ثالث در حوادث و تصادفات و منابع مربوط به بیمه‌های مختلف از جمله تأمین اجتماعی، بیمه سلامت و سایر مجموعه‌ها. در کنار همه اینها، پرداخت از جیب مردم هم وجود دارد که امروز به‌شدت افزایش پیدا کرده است.

وی تأکید کرد: باید منابع ورودی وزارت بهداشت شفاف باشد و مشخص باشد چه میزان منابع وارد این وزارتخانه می‌شود و این منابع در چه بخش‌هایی هزینه می‌شود. باید معلوم باشد بودجه‌های عمرانی کجا و چگونه توزیع می‌شوند و بوجه نیروی انسانی چه وضعیتی دارد.

شریفی مقدم ادامه داد: در این میان، بودجه نیروی انسانی اهمیت ویژه‌ای دارد چون مأموریتی که حاکمیت به وزارت بهداشت داده، ارائه خدمات بهداشتی و درمانی است و این مأموریت را نیروهای خط مقدم انجام می‌دهند. پرستاران، در کنار سایر گروه‌های درمانی، یکی از مهم‌ترین گروه‌های ارائه‌دهنده این خدمات هستند و بزرگ‌ترین گروهی محسوب می‌شوند که به‌صورت شبانه‌روزی و در سراسر کشور خدمات پرستاری ارائه می‌کنند.

پرستاری را با سربازی اشتباه گرفته‌اند
این فعال صنفی تأکید کرد: پرستاران و سایر نیروهای نظام سلامت سرمایه‌های وزارت بهداشت هستند. فلسفه وجودی وزارت بهداشت، ارائه خدمات سلامت است و این خدمات را همین نیروها انجام می‌دهند اما امروز همین نیروها دچار بحران شده‌اند.

شریفی مقدم تصریح کرد: بخش قابل توجهی از پرستاران دیگر وارد سیستم نمی‌شوند و آنهاپی هم که باقی مانده‌اند، در موارد زیادی خسته، فرسوده و بی‌انگیزه هستند. بخشی از نیروها نیز به شکل اجباری در سیستم حضور دارند. برای مثال نیروهای طرحی که باید مدتی را در